

NGƯỜI KHÁCH CHIỀU GIÁNG SINH

Chuyển thơ từ truyện ngắn của Hồng Thủy
(vbmhk.org/nguoi-khach-dem-giang-sinh-hong-thuy)

Nhân tiện chúng tôi dự tiệc cưới,
Của đứa cháu ở dưới Ca-Li.
Nên tôi kết hợp chuyển đi,
Để cùng hợp mặt “định kỳ Trưng Vương”.

Xong thủ tục phi trường kiểm soát,
Tôi đang còn ngơ ngác xem sao,
Cổng D nằm ở hướng nào,
Thì nghe tiếng gọi lọt vào tai tôi.

Tweety, bí danh tôi được gọi,
Tên loài chim, được mọi người trao.
Từ khi tôi mới bước vào,
Nghề làm tóc, không thể nào tôi quên.

Tôi quay lại, để xem ai đó,
Từ tiệm cà phê, có một người.
Mặt mày biến dạng nhiều nơi,
Vì do phỏng nặng, từ thời trước đây.

Vội tiến đến, dang tay mừng rỡ,
Ôm lấy tôi, như tự quen thân.
Vì coi tôi như ân nhân,
Giúp ông toại nguyện, một lần đã lâu...

Tôi nhớ rõ về câu chuyện đó,
Do mặt ông rất khó để quên.
Bất ngờ, chưa kịp nhớ tên,
Thì ông đã vội nói liền tên ra.

*Tôi là Steve John, bà còn nhớ?
Christmas Eve xưa ở tiệm bà.
Không còn giờ nữa thế mà,
Bà không từ chối, thật là quý thay!*

*Được cắt tóc, thật may hết sức,
Bà còn nhớ tôi lúc đó không?
Làm sao tôi quên được ông,
Và luôn cảm phục việc ông đã làm...*

Ông khoẻ chứ? Bao năm không gặp,
Steve khoe là đã lập gia đình.
Rồi liền gọi vợ con mình,
Ra đây ngay, để ông trình tôi xem.

Vợ lịch thiệp, và thêm duyên dáng,
Cháu trai xinh quá, đáng ngợi khen.
Ông lên tiếng đáp tôi liền,
Giống y tôi lúc sinh tiền, không sai.

Còn bà cũng công khai bày tỏ,
Tính dễ thương, giống bố y chàng.
Và xoa đầu cháu nhẹ nhàng,
Cùng cười rạng rỡ, hân hoan ngập tràn.

Tôi cảm được, họ đang hạnh phúc,
Nên mở lời: “chúc mừng ông bà”
Rồi hỏi thăm về mẹ già?
Ngậm ngùi ông nói *“Bà qua đời rồi”...*

Chuyện một lúc, rồi tôi vội vã,
Sợ trễ giờ, nên đã giã từ.
Trao nhau địa chỉ điện thư,
Để còn liên lạc thư từ về sau...

*

* *

Tôi còn nhớ, sáu năm về trước,
Chiều Giáng Sinh, mơ ước của tôi.
Xong công việc ở đây rồi,
Về lo cho bữa tiệc hồi nửa đêm.

Xong nấu nướng, còn đi xem lễ,
Nếu không xong, sẽ trễ nhà thờ.
Nhưng rồi có chuyện bất ngờ,
Làm tôi phải bỏ mất giờ lễ đêm...

Vì bất chợt, có thêm người khách,
Bước vào, xin được cắt tóc cho.
Mặt mày dị dạng khó coi,
Tóc bù xù rối, làm tôi giật mình.

Cô quản lý, cố tình từ chối,
Đã hết giờ, cô nói với ông.
Xin cô làm ơn cảm thông,
Tôi đi khắp chốn, vẫn không nơi nào...

Nghe ông nói, thấy sao tội quá:
"Tôi muốn về thăm má hôm nay,
Sợ bà thấy tôi thế này,
Sẽ buồn cho đứa con trai của bà"

Lời cầu khẩn, sao mà thống thiết,
Rất cảm thông với việc ông làm.
Nên tôi không thể đành tâm,
Bèn đưa đề nghị, tôi làm giúp cho.

Cô quản lý, sợ lo tôi trễ,
Sẽ không còn kịp lễ đêm nay.
Tôi cười, vui vẻ trình bày,
Phải đành bỏ lễ, chẳng ai trách mình...

Và Chúa sẽ thương tình chấp nhận,
Thiện tâm, là bốn phận con chiên.
Coi như đã tạo phước duyên,
Giúp người khốn khó được yên tinh thần...

Ông tâm sự, nguyên nhân tai nạn,
Làm mặt ông biến dạng khó coi.
Sự hy sinh thật hiếm hoi,
Khác xa với việc nhỏ nhoi tôi làm...

Lính cứu hỏa, tôi làm tình nguyện,
Rất gan lì, nên chuyện xảy ra.
Khi tôi cố giúp một bà,
Ngồi xe lăn. Khi lửa đã đến nơi.

Tôi cố đến kịp thời giúp sức,
Nhưng chẳng may, đúng lúc tôi vào,
Lửa quanh tôi bùng phát cao,
Làm tôi phỏng nặng, với bao cực hình...

Cắt xong tóc, thấy mình khác hẳn,
Ông rất vui, nên chẳng ngại ngần.
Gọi tôi là *"chiếc kéo thần"*
Cho ông cảm thấy thêm phần tự tin.

*Trẻ ra hẵn, và nhìn khoẻ mạnh,
Cám ơn tôi, đã nhận giúp ông.
Phần tôi, với niềm cảm thông,
Nêu ra ý nghĩ, mà không ngại ngừng.*

*“Tôi cảm thấy vui mừng khôn tả,
Được hân hạnh, là đã giúp cho
Một “Thiên Thần” đỡ mối lo,
Dung nhan tàn tạ, làm cho má buồn” ...*

*Lời tôi nói, như luồng gió mát,
Ông ngạc nhiên, ngỡ ngác nhìn tôi.
Là Thiên Thần với bà thôi,
Mọi người ai cũng coi tôi như là*

*Một ác quỷ, tránh xa tức khắc,
Nên không ai chịu cắt tóc cho.
Qua bao nhiêu tiệm trong “mall”,
Họ đều từ chối, lý do hết giờ...*

*Sau ngày lễ, ông chờ trước tiệm,
Trao cho tôi, kỷ niệm mẹ chàng.
Một thiên thần nhỏ mạ vàng,
Để cài lên áo, ngỡ ngàng tâm tôi...*

*Ông từ giã, nói thôi không gặp,
Vì chắc là ông sắp chuyển về.
Sống cùng với mẹ ở quê,
Tiểu bang Texas, khó bề gặp nhau...*

*

* *

*Hôm nay thật tình cờ gặp lại,
Vui thấy ông, không phải cô đơn.
Mà còn có cả vợ con,
Rất là hạnh phúc, đâu còn chờ mong.*

*Tôi muốn tỏ bày lòng kính mến,
Nhân Giáng Sinh sắp đến không xa.
Sẽ cho con ông món quà,
Với câu đề tặng, thật là thân thương.*

*Chúc cho bé phi thường giống bố,
Để làm cho rạng rỡ thanh danh.
Là con của một Thiên Thần,
Cứu người chẳng kể đến thân của mình...*

*Và có một gia đình hạnh phúc,
Được mẹ cha hết sức thương yêu.
Chúc cho bé được mọi điều,
Thông minh, lanh lợi, được nhiều người thương!*

Mùa Giáng Sinh 2020
SÁU NGUYỄN